

Az ügyész vádbeszéde — Erzberger ellen

Az államügyész így folytatta beszédét: Ezeket az adatokat Helfferich ismét valótlanoknak mondotta. A főtárgyalás során Erzberger a Deutsche Allgemeine Zeitungban közölt adatait kissé korlátozta, mert nem állította többé, hogy Bethmann-Hollwegtől kapott megbízást a bécsi utra s azonkívül kijelente, hogy Bergentől hallotta, hogy a kormány kívánatosnak tartaná, ha Bécsbe utaznék. Erzberger elismerte azt is, hogy bécsi útjára más okok voltak irányadók. Mit szól ehhez Bethmann? Határozottan tagadja, mintha ő adott volna megbízást Erzbergernek a bécsi utra, s azt is tagadja, mintha Erzbergernek azt mondta volna, hogy kerje elő a külügyi hivatalban a Czernin-féle jelentést. Fennmarad tehát annak lehetősége, hogy Bergen a maga jószántából mutatta meg Erzbergernek a jelentést. Ezt nem teszem fel, mondotta az állam-

Befejeződött a londoni tanácskozás — Németország hatásos megsemitése

A legfelsőbb tanács legközelebbi összejövése, talán Párisban vagy Londonban lesz. Az érdeklődés középpontjában a pénzügyi és gazdasági döntések állnak, amelyeket manifesztumban foglaltak össze. Ezt a manifesztumot csak akkor hozzák nyilvánosságra, ha Millerand is hozzájárul. A manifesztum igen hosszú és két főrészből áll. Egyik része az európai államokhoz intézett általános tanácsokból áll és törvényelmi meg politikai jellege van. A második rész, amelyben egyes pénzügyi és gazdasági kérdéseket részletesen tárgyalnak, döntéseket tartalmaz a váltóárfolyamok és a szőlő

Ezután dr. Altsberg védő szóval fel.

A szövetségesek legfőbb tanácsa, amely február 12-ike óta Londonban tanácskozott és amely — mint fent már megírtuk — tegnap este tartotta Londonban utolsó ülését, elhatározta, hogy süttörtökön Rómába utazik, ahol a további tanácskozásokat tartják. A londoni konferencia „a külügyminiszterek értekezlete” elnevezés alatt továbbra is Londonban ülésezik és foglalkozik a török békeszerződéssel.

**A megszállott Kolozsvár — Fentartjuk mind
a három egyetemünket — Frakkok állami
számlára**

Az elűldözött egyetemek tanári kara egyé-
ként testületileg jelent meg a napolban **Haller**
kuluszminiszter és **Pekár Gyula** államtitkár előtt,
s kik nyomatkosan hangsúlyozták, hogy Magyar-
országnak mostani területi viszonyai mellett is fel-
étlen szüksége van mind a három egyetemére,
s kulturális erői ápolása és koncentrációja céljából.
Ugy van, hogy a kolozsvári egyetem válószí-

nüleg szeptembertől kezdve Szegedre költözik át, mely város nagy és megalapozott buzgalommal készül, mint a magyar kultúra régi otthona, az egyetem befogadására, míg a pozsonyi egyetem vagy Pécsen vagy Szombathelyen telepedik meg.

Nekünk erdélyieknek azonban természetesen igen nehéz elképzelni, hogy Kolozsvár örökké idegen lesz számunkra, hiszen még a román szocialisták lapja, a *Clemarea* is csodálkozását fejezi ki

az egyetem felavatásakor, hogy éppen ama városban hangoztatják annyira a román kultúrát, melynek minden egyes utca kockája a magyar kultúráról beszél. És van bennem — végezte a jeles tudós és nemestollu író — valami különös erő és hit, mely megakadályozza, hogy kétségbeessek Erdély és kincses, drága, drága-kincses Kolozsvár sorsa felől és várok — mint annyi sokan, kik soromban osztoznak.

LEGUJABB (TÁVIRATOK ÉS TELEFONJELENTÉSEK)

Nitti követeli a magyar békeszerződés revízióját

Lloyd George melléje állt — A békekonferencia vitája a magyar határokról

A *Nieuwe Rotterdamse Courant* szerint a *Times* azt jelenti, hogy a legfelsőbb tanács március 2-án főleg a magyar békefeltételekkel foglalkozott. A delegátusok között jelentékeny véleményeltérések merültek fel Olaszország ama javaslata következtében, hogy azokat a határokat, amelyeket a békeszerződés Magyarország és a Tótföld, valamint Románia és Jugoszlávia között állapít meg, Magyarország javára változtassák meg.

Az angol delegátusok nyilván támogatták bizonyos fokig ezt a javaslatot, a francia képviselők azonban elleneztek az indítványt. A Magyar Távirati Iroda ehhez a hírhez megjegyzi, hogy magát azt a tényt, hogy a legfelsőbb tanács a magyar békefeltétel ellenelvonásával foglalkozott, más forrásból is megerősíti. A közlemény többi része a „*Times*” magánértesülése, amelyért a felelősséget is ez az újság viseli.

Az *Echo de Paris* jelenti Londonból, hogy Nitti tegnap kifejezetten követelte a Magyarország elé terjesztett békefeltételek revízióját. Feltűntette, hogy a szerződés tervezet szerint három millió magyar kerül a románok, a szerbek és a csehek uralma alá s azt követelte, hogy a magyarok által lakott területeket hagyják meg Magyarországnak.

Lloyd George, aki újból visszatért a Sir George Clerk jelentésében kifejtett eszmékhez, meglehetősen hajlani látszott Nitti javaslatához.

Az *Echo de Paris* hozzáteszi, hogy most választani kellett aközött, hogy a vegyes, úgy románok, jugoszlávok és cseh-szlávok, mint magyarok által lakott területeket az előbbieknél vagy a magyaroknak utalják-e. A párisi békekonferencia annakidején az első lehetőség mellett döntött, mert azok a szövetségesek érdekeit képviselték. Most elpusztítani készülnek egy olyan művet, amelyet gondosan építettek fel.

Nitti olasz miniszterelnök a *Manchester Guardian* tudósítójával folytatott beszélgetés során kijelentette, hogy Olaszország és Jugoszlávia bizonyára megoldást fognak találni az Adria-kérdésben és lojális barátok maradnak. Olaszország nem kíván többet, mint egy területsávot, amelynek a lakossága kisebb, mint Olaszországnak a háborúban szenvedett vesztesége.

Nitti ezután foglalkozott az általános európai helyzettel s kijelentette, hogy ha Európa meg akarja kapni a helyreállítására szükséges hiteleket, úgy meg kell győznie a világ többi részét, hogy a nyújtott segélyt produktív célokra fogják fordítani. Ennélfogva szükséges, hogy a helyzet alapján megváltozzék. El kell tűnnie annak a szellemnek, amely a háború alatt a népeket eltöltötte. Meg kell szabadulnunk — mondotta Nitti — a gyűlölettel minden áron. Európa életéről csak akkor fognak újból feltámadni, ha a győzők és győztesek megértik, hogy közös feladatot kell teljesíteniük. Végül Nitti a Szovjetországgal való kereskedelmi viszony újrafelvételét mellett nyilatkozott, de azzal a feltétellel, hogy a szovjetkormány ígéretet tesz arra, hogy szomszédai jogait tiszteletben tartja és semmit sem tesz, ami Európa békéjét megzavarhatná.

Nitti ezután foglalkozott az általános európai helyzettel s kijelentette, hogy ha Európa meg akarja kapni a helyreállítására szükséges hiteleket, úgy meg kell győznie a világ többi részét, hogy a nyújtott segélyt produktív célokra fogják fordítani. Ennélfogva szükséges, hogy a helyzet alapján megváltozzék. El kell tűnnie annak a szellemnek, amely a háború alatt a népeket eltöltötte. Meg kell szabadulnunk — mondotta Nitti — a gyűlölettel minden áron. Európa életéről csak akkor fognak újból feltámadni, ha a győzők és győztesek megértik, hogy közös feladatot kell teljesíteniük. Végül Nitti a Szovjetországgal való kereskedelmi viszony újrafelvételét mellett nyilatkozott, de azzal a feltétellel, hogy a szovjetkormány ígéretet tesz arra, hogy szomszédai jogait tiszteletben tartja és semmit sem tesz, ami Európa békéjét megzavarhatná.

mására adja, hogy a numerus clausus megteremtését maga is végrehajtja a rendelkezésére álló eszközökkel.

— Horthy kormányzó üdvözlöttese. A főváros tanácsa elhatározta, hogy Horthy Miklós kormányzó előtt testületileg fogja üdvözlötét és tiszteletét kifejezni abból az alkalomból, hogy a nemzetgyűlés az ország kormányzójának megválasztotta.

— Herceg Karagyorgyevics Alexis halála. St. Moritzban hosszú szenvedés után meghalt ötvenöt éves korában Kara György legidősebb unokája, herceg Karagyorgyevics Alexis, aki egy ideig szerb trónkövetelő volt, de helyette unokatestvére, Péter került trónra. Európaszerte ismert alakja volt a világvárosok társaságainak. Hosszabb ideig lakott Párisban, ahol palotája volt s jól ismerték Bécsben is, ahol szintén évekig tartózkodott, tagja volt a Jockey Clubnak is. Egyidőben színháza volt Bukarestben. Több milliónyi vagyonát megemléstették a szerb trón elnyeréseért folytatott küzdelmei s legutóbb Párisban egy orosz érdekeket képviselő részvénytársaság főnöke volt. A háború után Svájcba költözött s ott érte halála.

— Hazugság volt Apponyi Albert inzulálása. Néhány hete a külföldi sajtó bejárta az a hír, hogy francia szocialisták gróf Apponyi Albertet a Bois de Boulogneban inzulálták. Egyes lapok szenzációs és egészen aprólékos részleteket is jelentettek az incidensről. Mint a külügyminisztérium tegnap a magyar békefeltételről folytatott értekezést, az egész hírből egyetlen szó sem igaz. Nemcsak, hogy gróf Apponyi nem inzulálta, de a delegáció egyetlen tagjával sem történt semmi olyan, ami a hagyományos francia udvariassággal ellentétben állna vagy amiből akár csak a legkisebb incidensre is lehetett volna következtetni. Az egész hír azonban mindenesetre alkalmas

arra, hogy rámutasson azokra a méltatlan férgyekre, amelyekkel ellenségeink az egész világ előtt oly tiszteletben álló férfinak, mint gróf Apponyi Albertnek személyét sem átalják támadni.

— A postatakarékpénztár új igazgatója. A minisztertanács dr. Csury Jenő miniszteri tanácsosi címmel és jelleggel felruházott igazgatóhelyettes igazgatóvá nevezte ki, továbbá dr. Deschán Aczill osztálytanácsosi címmel felruházott igazgatóhelyettesnek pedig a miniszteri tanácsosi címet adományozta.

— Szabadlábrahelyezés félmillió korona óva. dék ellenében. Megirtuk, hogy a budapesti büntető-törvényszék vádtanácsa Pfeiffer Gyula tőzsdebizományst, aki ellen több vagyon okozott illetéktelen szállítása miatt kihágási eljárás volt folyamatban, 200.000 korona óvadék ellenében szabadlábra helyezte. A vádtanácsnak ezt a határozatát az államügyészség felfolyamodta a budapesti ítélőtáblához, ahol elrendelték ugyan Pfeiffer szabadlábra helyezését, azonban az óvadék összegét felemelték 500.000 koronára.

— Az Újságpapírközpont új igazgatója. A miniszterelnök a kereskedelmi miniszterrel egyetértően dr. Ágai Bélának az Újságpapírközpont elnöki székéről való lemondását tudomásul vette s kiváló és eredményes munkásságáért köszönetét fejezte ki. Egyben a központ igazgatójává Malcsiner Emilt, a Központi Sajtóvállalat igazgatóját nevezte ki. A kinevezést a „Budapesti Közlöny” egyik legközelebbi száma fogja közölni.

— Magyarok letartóztatása Beregszászon. Kassáról jelentik: Beregszászon — onnan érkezett tudósítás szerint — a megszállók újabb letartóztatást és internálást dr. Stumpf Gyula törvényszéki elnököt, Borsos államügyészt, dr. Belényessy András megyei főügyészt, Neiszbekker Gyula vármegyei tiszteletbeli főorvost, dr. Fejér Lajos és dr. Kobáczay Gyula ügyvédekkel, Földőhlyi Ferenc főszolgabíróval, dr. Sipósi, Kovács Alajost, Horthy Béla huszárcapitányt, Péchy Aladár tiszaháti főszolgabíróval és Plank Antal alkapiányt.

— Megindult a fogolyszállítás Szovjetország. crszágból. Berlinből jelentik: A birodalmi központi hadi és polgári fogolyudakozó iroda közli, hogy Szovjetországból megérkezett az első szállítmány a demarkációs vonalra, ahol az átvitel már meg is történt. A szállítmány hatszáz rokkantból, valamint asszonyokból és gyermekekből áll. Németországba való érkezésük a legközelebbi napokra várható.

— Kirekesztések a református egyházból. A budapesti református egyházközség száztagú presbiteriuma március 3-án tartott teljes ülésében a Károlyi-féle forradalomban és az ugynevezett tanácsköztársaságban vezérszerepet vitt és egyház- és hazaellenes cselekmények elkövetésével vádolt Garbai Sándor, Fényes László, dr. Kunfi Zsigmond és dr. Jászai Oszkár egyháztagokat haza- és egyházellenes cselekmények egész sorozatának elkövetése miatt a budapesti egyházközség kebeléből egyhangulag kirekesztette s velük mindennemű közösséget megszakított. Ezen határozatát az egyháztanács a felsőbb egyházi hatóságokhoz felterjesztetni rendelte.

— Felfüggesztették a Kereskedelmi Kórház autonómiáját. A népjóléti miniszter felfüggesztette a Ferenc József Kereskedelmi Kórház autonómiáját. Egy feljelentés következtében ugyanis vizsgálat indult meg a kórház vezetősége ellen a proletárdiktatura alatt tanúsított magatartása miatt. E vizsgálat eredményének következtében elrendelte a népjóléti miniszter, hogy mindaddig, amíg egy új igazgatóságot nem választanak, amíg egy alapos vizsgálatot nem csinálnak a Ferenc József intézetben, a kórháztól megvonja az autonóm jogok gyakorlásának kedvezményét. A kórház tisztviselőinek és igazgatóságának a kommun alatti viselkedését felülvizsgálva, a népjóléti miniszter pénzügyi vizsgálatot is rendelt el. Benáth államtitkár az ügyek ideiglenes vezetésével dr. Gáspár Ferencet és Barcza Arthurt bízta meg. A népjóléti minisztérium határozatát kedden este megtartott igazgatósági ülésén dr. Gáspár Ferenc, mint miniszteri biztos közölte szegedi Lukács József igazgatósági elnökkel és az igazgatósággal és kedden este azonnal átvette az intézet vezetését. Szerdán délelőtt a miniszteri biztos megkezdte hivatalos működését a Ferenc József Kereskedelmi Kórházban.

— Allizé — berni követ. Dutasta helyébe, akút saját kérelmére tiszteltől felmentettek, a francia kormány Henry Allizét nevezte ki Bernbe követnek. A svájci kormány a kinevezéshez megadta az *agrément*-jét.

— A spanyol bányák államosítása. Madridi jelentés szerint Spanyolország katolikus körei Spanyolország valamennyi bányájának államosítása mellett foglaltak állást, azzal az indoklással, hogy mindezek a bányák angolok, franciák és amerikaiak kezében vannak és Spanyolország csak a munkabéreket kapja belőlük.

NAPI HIREK

Zárva az egyetem kapuja

Beszűntették a beírásokat

Ballagi Aladár, az egyetem rektora elrendelte, hogy az egyetemen a beírásokat azonnal szüntessék be és újból bezáratták a kapukat.

Az intézkedés oka az az ellentét, amely az egyetemi tanács és az egyetemi karhatalom között fennáll. Haller István kultuszminiszter ugyan azt a rendeletet adta ki, hogy azok a hallgatók, akik az egyetemi karhatalmi tiszt által igazolják, hogy a bolsevik mozgalmakban semmiféle szerepük nem volt és úgy erkölcsi, mint politikai tekintetben megbízhatók, beíratkozhatnak az egyetemre, ám egyesek nem respektálták sem a kormányrendelet intézkedéseit, sem a kari dékánok határozatait és egyéni akciójukban megzavarták az egyetem rendjét. A *Pesti Napló* munkatársa felkereste Ballagi Aladár rektort, aki az egyetem bezárásának ügyében a következőkben nyilatkozott:

— Mindenekelőtt meg kell cáfolnom azt a hírt, amely szerint én az egyetemi karhatalom feloszlását szeretném volna. Ez tévedés, mert a rektor hatásköre nem terjed ki az egyetemi karhatalomra, mint katonai szervezetre. A karhatalom egyébként az egyetemi tanács, s különösen az én határozott ellenzésemre és akaratom ellenére helyezkedett el az egyetem épületében. Ebben a kérdésben Doleschall Alfréd jogi kari dékán teljeszen osztotta véleményemet. Félévi szakadallan tárgyalás után végre abban állapodtunk meg, hogy a karhatalom 1919 márc. 1-én kivonul az egyetemről.

Az egyetemi ifjuság egy része ma ülést tartott az egyetem aulájában és ott elhatározta, hogy nem tagít álláspontjából és a nemzetgyűlésnek is tudó.